

Kitab Daniel - Nomer Dalapan Puluh Opat

Ngungkab Opat Generasi Adventisme Laodikia: Hiji Lalampahan ngaliwatan Paralélisme Alkitabiah jeung Pangujian Nubuat

Jeff Pippenger

2024-02-17

Kaleresan ditetepkeun dumasar kana kasaksian dua atawa tilu, sarta panerapan opat kakejian dina Yehezkiel pasal dalapan, minangka opat generasi Adventisme Laodikia, miboga sababaraha saksi. Dina tulisan-tulisan saméméhna geus dipikanyaho yén tujuh jamaah dina Wahyu pasal dua jeung tilu lain baé ngawakilan sajarah Israil modéren ti mangsa para rasul nepi ka ahir dunya, tapi ogé yén tujuh jamaah éta ngawakilan sajarah Israil baheula ti mangsa Musa nepi ka mangsa Kristus.

Garéja Épesus ngagambarkeun boh garéja Kristen mimiti, boh ogé Israil baheula ti Musa nepi ka mangsa para Hakim. Garéja Smirna ngagambarkeun mangsa panganiayaan ti jaman para murid nepi ka Kaisar Romawi Konstantinus, sarta ogé mangsa para Hakim, nalika unggal jalma ngalakukeun naon anu bener nurutkeun paningalna sorangan. Garéja Pergamus ngagambarkeun mangsa kompromi ti Konstantinus nepi ka kapausan dina taun 538, tapi ogé mangsa nalika Israil baheula nampik Allah sarta milih hiji raja, jeung terus-terusan nyieun kompromi jeung karajaan-karajaan kafir anu ngurilingan maranéhna. Garéja kaopat, nyaéta Tiatira anu dilambangkeun ku Izebel, nya éta mangsa pamaréntahan kapausan ti taun 538 nepi ka 1798, sarta ogé mangsa pangasingan tujuh puluh taun Israil baheula di Babul.

Opat garéja éta ogé ngalambangkeun opat generasi Adventisme, sarta méré kasaksian pikeun nerapkeun opat kajajian Yéheskiel ka opat generasi éta. Pemberontakan taun 1863 dilambangkeun ku generasi kahiji Israél baheula sakumaha kagambarkeun dina pemberontakan anak sapi emasna Harun. Generasi kahiji ngawengku piwuruk anu dipasihkeun ka garéja Épesus, anu nétélakeun yén umat Allah geus ninggalkeun kanyaahna nu kahiji, sarta kudu tobat jeung mulang deui ka kanyaahna nu kahiji. Dina taun 1863, kanyaah nu kahiji, sakumaha dilambangkeun ku permata-permatana William Miller (bebeneran-bebeneran dasar, utamana “seven times”), geus disisihkeun, sarta umat Allah dipiwuruk supaya mulang deui.

Sanajan kitu, Kami boga hiji hal ngalawan ka maneh, sabab maneh geus ninggalkeun kanyaah maneh anu ti mimiti. Ku sabab éta, émutlah ti mana maneh geus murag, sarta tobat, jeung lampahkeun deui pagawéan-pagawéan anu ti mimiti; upami henteu, Kami baris geura sumping ka maneh, jeung nyabut kandil maneh tina tempatna, iwal lamun maneh tobat. Wahyu 2:4, 5.

Kaum Millerit geus bajoang jeung Protestanisme murtad, anu ku Yermia disebut “pasamoan para panyindiran,” sarta maranéhna ngadagoan kalayan sabar datangna eta tetenjoan, sabab lamun éta geus datang moal ngabohong. “Pasamoan para panyindiran” dipalambangkeun ku nabi kolot anu ngabohong ka nabi Yuda, anu geus nepikeun tegoran kana ibadah palsu Yéroboam.

Kami nyaho kana sagala padamelan maneh, jeung kana pagawean teuas maneh, jeung kana kasabaran maneh, jeung kumaha maneh teu bisa sabar ka maranéhanana anu jahat; jeung

maneh geus nguji maranéhanana anu nyebut dirina rasul, padahal lain, sarta geus manggihan yén maranéhanana téh tukang bohong: Jeung maneh geus nanggung, jeung boga kasabaran, jeung ku sabab ngaran Kami maneh geus digawé teuas, sarta teu éléh sumanget. Wahyu 2:2, 3.

Garéja kadua, nyaéta Smirna, ngalambangkeun mangsa panganiayaan dina garéja Kristen mula-mula, anu diwangun ku para martir sajati jeung sawatara anu ngabalukarkeun panganiayaan ka dirina sorangan ku padorongan anu kirang ti suci. Ieu ogé ngalambangkeun jaman Para Hakim nalika unggal jalma di Israil baheula ngalakukeun naon baé anu katingalina bener nurutkeun paningalna sorangan. Generasi pamberontakan anu dimimitian dina taun 1888 nandaan hiji mangsa panganiayaan ngalawan Roh Nubuat, para utusan pilihan keur mangsa éta, jeung Roh Suci. Ieu ngawanohkeun hiji mangsa nalika para lalaki kolot tina Adventisme Laodikea milih ngalakukeun naon baé anu katingalina bener nurutkeun paningalna sorangan, sakumaha kasaksian dina lalaki-lalaki saperti Kellogg, Prescott, jeung Daniells.

Sawatara jalma satia dina mangsa éta kudu aya dina peperangan rohani anu matak maot ngalawan hiji golongan anu ngaku dirina urang Yahudi, padahal lain. Sanaos nyekel kalungguhan kapamingpinan, maranéhna téh kaasup ka sinagoga Iblis, sakumaha kasaksian Sister White ku ngaidentifikasi yén sawatara jelema keur dipingpin “ku malaikat-malaikat anu geus diusir ti sawarga.” Maranéhna ngaku wijaksana, padahal bodo. Teu aya panghukuman anu ditumpangkeun ka jalma-jalma wijaksana dina mangsa éta, iwal dorongan supaya satia nepi ka maot. Dina taun 1915, kecap panungtung anu kungsi diucapkeun ku Sister White nyaéta, “I know in whom I have believed,” sabab manéhna geus satia nepi ka maot.

Kami nyaho kana sagala pagawéan anjeun, jeung kasangsaraan, jeung kamiskinan, (padahal anjeun beunghar) jeung Kami nyaho kana hujat maranéhna anu nyebut dirina urang Yahudi, padahal lain, tapi maranéhna téh sinagoga Iblis. Ulah sieun kana hiji-hijina ogé tina sagala perkara anu baris anjeun sangsara; ieu, Iblis bakal ngasupkeun sawatara ti antara aranjeun ka panjara, supaya aranjeun diuji; jeung aranjeun bakal ngalaman kasangsaraan sapuluh poé: kudu satia nepi ka maot, sarta Kami bakal maparin ka anjeun makuta kahirupan. Wahyu 2:9, 10.

Garéja Pergamos ngalambangkeun kompromi antara bebeneran jeung kasalahan, antara paganisme jeung Kakristenan, dina mangsa kaisar Konstantinus, sarta ogé kompromi Israil baheula anu kajadian salila sajarah para raja. Éta ngalambangkeun campuran bebeneran jeung kasalahan, anu ngan ukur bisa ngahasilkeun kasalahan. Éta dilambangkeun ku konferénsi Alkitab taun 1919 nalika nerbitna buku, “The Doctrine of Christ”, diwujudkeun pikeun nyiptakeun hiji pesen Advent anu leuwih raket ngawakilan injil palsu Protestantisme murtad. Ieu kajadian dina generasi katilu Adventisme, tempat kompromi-kompromi gedé kana bebeneran lumangsung.

Dina éta generasi, dimimitian taun 1919, garéja mimiti ngalakukeun kompromi anu ngahasilkeun Church Manual. Dina éta generasi, dimimitian taun 1919, garéja mimiti ngalakukeun kompromi anu nuntut akreditasi boh dina sakola kaséhatan boh dina sakola agama. Dina éta generasi éta ogé, léngkah ka arah Alkitab-Alkitab modéren anu dumasar kana Katolik mimiti diprakarsaan. Dina sajarah éta kajadian kasadiaan para pamingpin pikeun ngadegkeun hubungan jeung rézim-rézim anu sacara kabuka anti-Kristen.

Prak-prakan éta geus dilahirkeun dina tahap kénéh orok dina mangsa Perang Sipil, nalika kapamimpinan Laodikia ngawangun hiji hubungan hukum jeung pamaréntah Amérika Sarikat, sangkan meunang hasil anu leuwih hadé pikeun para nonoman di jero gereja anu baris dipaksa milu wajib militer kana perang anu pangmaotna dina sajarah Amérika, tuluy diulang deui dina awal Perang Dunya Kahiji nalika présidén General Conference, A. G. Daniells, ngayakeun hubungan jeung pamaréntah Jérman, bari masihan persetujuanana supaya Jérman ngarekrut jeung maksa para nonoman pikeun ngawula dina militér, mawa pakarang, sarta ngébréhkeun henteu maliré kana Sabat. Tindakan Daniells éta nyababkeun hiji pamisahan anu ngahasilkeun rupa-rupa pecahan tina gerakan Reformasi Advent Poé Katujuh anu aya nepi ka poé ieu.

Éta kompromi neras terus dina mangsa Jérman Nazi-na Hitler, sarta satuluyna dina bangsa-bangsa nu ngawangun Uni Soviét, sarta nepi ka kiwari gé masih kénéh dipiara dina rézim-rézim saperti Cina. Kompromi generasi katilu dina patalina jeung tata nagara geus dipralambangkeun ku kompromi raja-raja Israél baheula jeung Konstantinus, sakumaha dilambangkeun dina garéja Pergamos. Mangsa éta ogé ngawakilan kompromi tata-garéjana jeung injil palsu ngeunaan “katengtreman jeung kaamanan” nu diwakilan ku “The Doctrine of Christ”-na Prescott.

Kami terang kana sagala pagawean maneh jeung di mana tempat maneh cicing, nya éta di tempat tahta Iblis aya; sarta maneh pageuh nyekel ngaran Kami, jeung henteu mungkir kana iman ka Kami, sanajan dina mangsa nalika Antipas, syahid Kami anu satia, dipaéhan di antara maraneh, di tempat Iblis cicing. Tapi aya sababaraha perkara anu Kami tuduhkeun ngalawan ka maneh, sabab di dinya aya anu nyekel pangajaran Balaam, anu ngajar Balak supaya nempatkeun batu sandungan di hareupeun bani Israil, sangkan maranéhna ngahakan kadaharan anu dipersembahkeun ka brahala, jeung ngalakukeun cabul. Wahyu 2:13, 14.

Palacuran éta nandakeun pagawean General Conference dina ngaluyukeun dirina jeung bangsa-bangsa saperti Jérman Nazi, jeung Uni Soviét kalawan dalih ngajaga hubungan gawé anu diperlukeun jeung pamaréntahan-pamaréntahan anu ruksak, bari teu maliré ka jalma-jalma satia di bangsa-bangsa éta anu nandangan panganiayaan ti rupa-rupa rézim anu ku maranéhna geus dipaguyuban. Kadaharan anu geus dipasrahkeun ka brahala ngalambangkeun metodologi palsu Protestantisme anu murtad jeung Katolik anu dina mangsa harita geus pageuh ngadeg di paguron luhur Adventisme Laodikea, anu geus sapuk supaya diparéntah ku padoman-padoman metodologi anu murtad, boh dina widang agama boh kaséhatan.

Isa ngagambarkeun ahir generasi katilu sakumaha Anjeunna ngagambarkeun awalna, sabab Anjeunna nandaan datangna generasi kaopat ku medalna buku, Questions on Doctrine anu diterbitkeun dina taun 1957, anu sacara tuntas nampik bédana utama dina kasalametan anu aya antara bebeneran jeung gagasan-gagasan salah tina Protestanisme murtad jeung Katolik. Tangtu waé éta buku ngandung sababaraha pangajaran anu salah, tapi dina hakékatna éta ngajarkeun yén mustahil hirup meunang dina Kristus nepi ka sanggeus hiji jalma dirobah sacara mujijat dina Kadatangan Kadua. Éta buku nandaan awal generasi nalika dua puluh lima lalaki kolot kudu sujud ka panonpoé. Unsur-unsur pulitik jeung agama anu diperlukeun supaya garéja Adventis Laodikea bisa narima ibadah poé Minggu dina hukum poé Minggu anu bakal geura datang geus sumping.

Kajijian kaopat dina kitab Yehezkiel kajadian nalika sakelompok leutik jalma-jalma satia dina pasal salapan keur narima hiji segel dina tarang maranéhna, pas saméméh para malaikat pangancur ngamimitian pagawéan maranéhna. Titingalian éta dimimitian dina ayat hiji, pasal dalapan, dina poé kalima, bulan kagenep, taun kagenep. Titingalian éta dimimitian sapoé saméméh palaksanaan panghukuman ka jalma-jalma anu sujud ka panonpoé, anu mangrupa tanda kakawasaan kapausan, jeung bilangan ngaranna nyaéta “666.”

Pagawéan panyegelan saratus opat puluh opat rébu dimimitian dina tanggal 11 Séptémber 2001 ku serangan ka sato galak bumi anu dilaksanakeun ku cilaka katilu Islam. Serangan éta ngajadikeun bangsa-bangsa ambek, sarta nandaan datangna hujan panungtungan. Nanging hujan panungtungan éta ngan bakal dipikawanoh ku jalma-jalma anu bakal dituntun balik ka dasar-dasar Adventisme pikeun ningali yén tilu Cilaka Islam téh mangrupa bebeneran dasar. Dina waktos éta, jalma-jalma anu dituntun balik ka jalan-jalan baheula anu ku Yermia diidentifikasi minangka “pangreureuhan” (nya éta hujan panungtungan), bakal jadi pangawal anu niup tarompet cilaka katilu, atawa maranéhna bakal jadi jalma-jalma anu nampik ngadéngé sora tarompet éta, sahingga nampik leumpang dina jalan-jalan baheula.

Tuluy maranéhna diuji ku dosa pambrontakan bapa-bapana taun 1863. Dina titik waktu anu sarua pisan, sumping hiji amanat ngeunaan kabeneran Kristus, anu nya éta “pangbeneran ku iman sajatina”. Éta téh amanat Laodikia ti Jones jeung Waggoner, sarta éta amanat Yéheskiel ka tulang-tulang garing anu paéh, anu datang ti “opat angin”, anu mangrupa lambang Islam tina cilaka katilu (éta “kuda ambek” anu narékahan rék leupas). Maranéhna anu satia, anu ngan saeutik téa, tuluy diuji ku dosa pambrontakan bapa-bapana taun 1888, nalika malaikat anu kuat dina Wahyu dalapan welas turun waktu gedong-gedong badag Kota New York diruntuhkeun, sarta Wahyu pasal dalapan welas, ayat hiji nepi ka tilu, kacumponan.

Maranéhna tuluy diuji ku cara ngaidentifikasi pesen hujan ahir. Naha hujan ahir téh hiji panyingkahan kakawasaan Allah saperti dina jaman-jaman baheula, atawa naha panyingkahan kakawasaan Allah téh ngan ukur aya dina mangsa baheula? Sababaraha jalma satia anu saeutik téh tuluy diuji ku pambrontakan tina pambrontakan bapa-bapana dina taun 1919. Kumaha sababaraha jalma satia anu saeutik éta ngaliwatan tilu ujian éta nangtukeun naha maranéhna bakal narima meterai Allah dina tarangna, atawa manggihan dirina keur sujud ka panonpoé bareng jeung dua puluh lima kokolot tina Adventisme Laodikea.

Sagala pambarontakan tina opat generasi Adventisme Laodikea manggihan padananana dina 11 Séptémber 2001. Tanggal éta, anu ku Yesaya diidentifikasikeun minangka “poé angin ti wétan,” nandaan mimiti mangsa pamasihan segel ka saratus opat puluh opat rébu, sarta mangsa pamasihan segel téh mangrupa hiji kurun waktu. Ahir éta kurun geus digambarkeun ku mimitina, sabab Isa salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku mimitina hiji perkara. Dina gerak panungtung prosés pamasihan segel, ujian-ujian anu dilambangkeun dina awal éta kurun sakali deui diulang.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, ujian-ujian anu gagal diliwatan ku para pamberontak Adventisme Laodikia, sakumaha diwakilan ku opat kagoréngan dina Yehezkiel, jeung ku opat garéja kahiji dina Wahyu pasal dua jeung tilu, parantos sumping, nandaan mimiti hiji prosés

pangrojong anu ngarah boh kana tanda sato galak, boh kana segel Allah, pikeun maranéh anu ngaku dirina urang Advent Poé Katujuh.

Kapamingpinan Adventisme Laodikea geus kabeungkeut ku tali-tali panipuan maranéhna sorangan, sarta ampir mustahil pikeun maranéhna “ngawanoh” kana pangulangan tina pintonan kakawasaan Allah sakumaha diwakilan ku gerakan-gerakan reformasi baheula, kaasup gerakan reformasi anu ngalahirkeun Adventisme. Jalma-jalma kolot geus nyebarkeun sarta nutupan ajaran-ajaran anu diwakilan ku permata-permata Miller ku koin-koin jeung permata-permata palsu. Peti tina Alkitab King James geus disisihkeun ka mangsa basa baheula anu dianggap kuno sarta diganti ku Alkitab-Alkitab basa modéren anu ditepikeun dina istilah-istilah jalma dosa.

Lamun aya salah sahiji jalma-jalma baheula anu daék mertimbangkeun kamungkinan yén amanat hujan panungtungan téh lain amanat karapihan jeung kaamanan, bakal ampir mustahil pikeun maranéhna ngakuan yén pintonan-pintonan kakawasaan Allah dina sajarah-sajarah suci baheula téh nya éta anu sacara husus nandaan panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Anu leuwih hésé deui pikeun maranéhna dipikawanoh nyaéta yén sajarah-sajarah suci anu panglangsungna nétélakeun panyegelan saratus opat puluh opat rébu téh nya éta sajarah-sajarah suci anu minuhan Malachi pasal tilu, sabab Malachi pasal tilu netepkeun yén salawasna aya saurang utusan anu nyiapkeun jalan pikeun katangan ngadadak Sang Utusan Perjangjian. Eta utusan dilambangkeun ku nabi Elijah anu kalayan wani ngumumkeun yén moal aya hujan dina sajarahna, iwal lamun éta datang ngaliwatan palayananana.

Tujuh puluh kokolot dina kitab Yehezkiel tangtu bakal nganggap matak pikaseurieun lamun kudu narima yén pangakuan maranéhna minangka Bait PANGERAN téh teu aya dasarna, sarta sabenerna ngagambarkeun pangakuan hiji bangsa anu keur diliwatan, sakumaha kebon anggur dipasrahkeun ka jalma-jalma anu ngahasilkeun buah anu pantes pikeun kebon anggur éta. Amanat tina Cilaka anu katilu, utusan anu nyiapkeun jalan, pupujian ngeunaan kebon anggur, sakabéhna nyaksian ngalawan tradisi jeung kabiasaan anu ku maranéhna dijadikeun tempat kapercayaan, sarta jadi halangan anu méh teu kaungkulan pikeun ngakuan hujan panungtung.

Kasimpulan tina pamegelan saratus opat puluh opat rébu nembongkeun ujian-ujian anu sarua pikeun jalma-jalma anu geus ngaku “mikawanoh” peran Islam tina Cilaka anu katilu. “Ngaronjatna pangaweruh” anu ngalantarankeun dimulaina gerakan kaum Millerit mimiti lumangsung dina ahir “tujuh kali” taun 1798. “Ngaronjatna pangaweruh” anu ngalantarankeun dimulaina gerakan saratus opat puluh opat rébu mimiti lumangsung dina ahir “tujuh kali” anu sifatna simbolis (saratus dua puluh genep taun) dina 1989. Salila saratus dua puluh genep taun kamurtadan anu beuki ngaronjat éta, Adventisme Laodisea geus ngahontal generasi kaopatna jeung anu pamungkas.

Nya éta dina turunan katilu jeung kaopat hiji bangsa atawa umat ngeusian cangkir mangsa percobaan maranéhna, sarta mangsa éta ayeuna geus sumping. “Ngaronjatna pangaweruh” tina kitab Daniel anu dilambangkeun ku Walungan Hiddekel, nya éta ogé pangaweruh anu ditambah nalika Wahyu Yesus Kristus dibuka segelna pas saméméh mangsa percobaan ditutup.

Urang baris nyangking tilu pasal panungtung tina kitab Daniel dina artikel salajengna.

“Poé-poé téh keur gancang ngadeukeutan nalika bakal aya kabingungan jeung kasusah nu kacida gedéna. Sétan, maké jubah malaikat, bakal nipu, lamun mungkin, malah nu kapilih pisan. Bakal aya loba allah jeung loba gusti. Unggal angin pangajaran bakal niup. Jalma-jalma anu geus maparin panghormatan pangluhurna ka ‘élmu nu disebut élmu sacara palsu’ moal jadi pamingpin dina mangsa harita. Jalma-jalma anu geus ngandelkeun akal, kaunggulan budi, atawa bakat moal nangtung di hareupeun jajaran jeung barisan dina waktu éta. Maranéhna henteu ngaléngkah sasuai jeung caang. Jalma-jalma anu geus ngabuktikeun dirina teu satia moal dipercayakeun ka domba-domba dina mangsa harita. Dina pagawéan pamungkas nu khidmat, ngan saeutik jalma-jalma gedé anu bakal kalibet. Maranéhna ngarasa cukup ku dirina sorangan, mandiri ti Allah, sarta Anjeunna teu tiasa ngagunakeun maranéhna. Gusti gaduh abdi-abdi anu satia, anu dina mangsa guncangan jeung pangbuktian bakal katémbong ka paningal. Ayeuna aya jalma-jalma mulya anu disumputkeun, anu tacan sujud dengkul ka Baal. Maranéhna tacan narima caang anu geus nyorot ka anjeun dina pancegahan nu terkonsentrasi. Tapi bisa jadi dina handapeun lahiriah anu kasar jeung teu matak narik, cahaya murni tina tabiat Kristen anu sajati bakal kaungkab. Dina waktu beurang urang neutep ka langit, tapi teu ningali béntang-béntang. Béntang-béntang téh aya kénéh, tetep pageuh dina cakrawala, tapi panon teu sanggup ngabédakeunana. Dina peuting urang ningali kilau sajatina.” Testimonies, jilid 5, 80, 81.